

[Flemming Hansen]

sælges til det halve af den normale indkøbspris, og at man har sat den begrænsning på, at kunden kun må købe et vist antal, så der opstår en fuldstændig urimelig konkurrence over for de mindre virksomheder. Indholdet af § 7 giver den lille erhvervsdrivende et godt modtræk mod en urimelig priskonkurrence; han kan simpelt hen bare bruge den store erhvervsdrivende som leverandør, og det synes jeg er fint.

Noget mere kontroversielt er det med § 8 om rabatmærker, men man kan jo have fantastiske mange meninger om den sag. Principielt synes vi ikke, man bør lovgive på dette område; men gør man det, må man i hvert fald slå én ting fast, nemlig at alle virksomheder på markedet skal have en fair behandling. Forslaget vil ikke blive vedtaget med vore stemmer, såfremt man ikke ændrer § 8, stk. 1, hvor man siger, at reglerne for ydelse af rabat eller særlige fordele gerne må gives til medlemmer af foreninger eller organisationer. Det kan ikke være rigtigt, for det vil simpelt hen betyde, at FDB får en helt klar favorstilling i forhold til den øvrige detailhandel, da der jo er tale om en forening. Det må naturligvis være en misser, også for ministeren, og det er en ærlig sag; men det må være fuldstændig uacceptabelt, hvis eksempelvis Bilka ikke skulle have chance for at konkurrere på lige fod med FDB's lavprisvarehus. Det kan ikke være rigtigt.

Med hensyn til § 15 om Forbrugerombudsmanden må man sige, at det er en betydelig styrkelse af Forbrugerombudsmanden, regeringen her lægger op til, og vi sætter spørgsmålstegn ved, om Forbrugerombudsmanden som institution bliver i stand til at leve op til dette. Utallige klager viser, at sagsbehandlingen hos Forbrugerombudsmanden er meget langsom, og at det som oftest ender med, at der ingenting sker, når først en sag havner her. Endvidere synes jeg, man skal være opmærksom på, at det fremgår af § 15, stk. 4, at Forbrugerombudsmandens afgørelse efter forhandling med parterne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Det betyder på godt dansk, at Forbrugerombudsmanden i virkeligheden får en dommerlignende status.

Så er der spørgsmålet om forhåndstilsagn fra Forbrugerombudsmanden, når man vil lave en aktivitet. Jeg har sympati for tanken, men jeg tvivler fantastisk meget på, om det meget tunge instrument, som Forbrugerombuds-

mandsinstitutionen er, kan fungere i samspil med det private erhvervsliv. Jeg tvivler meget på det, og jeg har ikke set tegn i sol og måne på, at det skulle kunne lade sig gøre.

Jeg kan imidlertid sige, at vi fra den konservative folketingsgruppe vil give tilsagn om at gå grundigt ind i dette udvalgsarbejde, som vi synes er meget vigtigt. Vi stiller os tvivlende over for, om dette lovforslag kan gennemføres i denne samling, men jeg ved heller ikke, om det er regeringens hensigt.

Der er en ting, jeg er blevet gjort opmærksom på af flere ganske forskellige interesseorganisationer, specielt inden for detailhandelen. Jeg refererer til § 2, hvor der står, at der ikke må anvendes urigtige, vildledende eller urimeligt mangelfulde angivelser, når det drejer sig om varer, og det drejer sig specielt om to forhold, man har gjort mig meget opmærksom på. Det er spørgsmålet om den totale vildledning, der sker af forbrugerne med hensyn til udsalg og udsalgstidspunkter, hvor der jo snart er udsalg hele året; det er et spørgsmål, om det er i forbrugernes interesse. Det er også et spørgsmål om den vildledning, der sker med hensyn til to priser på stort set alle de varer, der sælges her i landet: En førpris og en nupris, en normalpris og en nupris, en forpris og en nupris, og hvad ved jeg. Jeg ved, at flere brancheorganisationer vil henvende sig til Erhvervsudvalget – som jeg går ud fra at sagen bliver henvist til – om dette emne, og jeg synes også, at regeringen skal forholde sig til det, for det er faktisk med til at give et meget sløret billede af markedsdannelsen inden for detailhandelen.

Så kan man jo spørge, om Folketinget skal blande sig i det. Nej, det synes jeg såmænd ikke. Men modsætningsvis må man sige, at i det meget liberale Tyskland er der kun 2 gange 3 ugers udsalgstid om året, og der må kun være én pris på varerne, færdig! Det kunne da godt være, at det også var en idé, at vi her i det noget mindre liberale Danmark – især i øjeblikket – overvejede sådanne ting. Jeg forholder mig ikke til det, og den konservative gruppe har ikke taget stilling; jeg siger bare, at jeg allerede har fået mange henvendelser om dette emne, så regeringen skal regne med, at det kommer på bane.

Ser vi på lovforslag nr. L 212 om mærkning og skiltning, må jeg sige, at vi vil afvise dette